

Interessante tider

Det er et paradoks, at vi for få måneder siden diskuterede maskeforbud og håndtrykspåbud – nu er påbud og forbud vendt om. Når børnene vil ud at lege med deres venner, spørger vi, om de ikke i stedet kunne blive hjemme. TV- og internettid eksploderer. Tidligere kunne man forsøge at camouflere en prut med et host. Det går slet ikke i dag! Er alt forandret i den aktuelle krise?

Vi opfører os, som om alle i vores omgivelser er smittede, som om vi selv er smittede. Vi lægger afstand, selv om sandsynligheden for smitte reelt ikke er stor – men konsekvensen kan være fatal, og vi har nu set, at den nyindførte “sociale afstand” faktisk har haft en positiv effekt på forekomsten af sygdom og død i Danmark.

Med myndighedernes ofte gentagne ord: “Det, du gør i dag, gør en forskel” prøver vi at tilpasse vores adfærd til den nye virkelighed. Men allerede i 1785 formulerede den tyske filosof Kant levereglen: “Opfør dig sådan, at grundlaget for dine beslutnin-

ger også kan danne grundlag for en almengyldig lovgivning” eller på nu-dansk: “Think global – act local”. Og det holder jo stadig – i disse dage meget tydeligt. Måske er der også flere, der nu overvejer at blive organdonorer?

I modsætning til burkaforbud og håndtryksritualer er der altså leve-regler, der rækker ud over den umiddelbare tidsånd og vedbliver at give god mening, også når tiderne med et slag ændrer sig. Det er jo interessant. Er der mon forhold i vores praksisliv, der på samme måde kan siges at have mere almen gyldighed?

Nu, hvor vi ikke må mødes med vores patienter, oplever jeg i hvert fald,

at sloganet “det gør en forskel, at vi kender hinanden” rummer en sandhed, som gør, at telefon- og videokontakter ikke er helt meningsforladte, men faktisk giver mulighed for at yde hjælp og rådgivning på et hæderligt niveau, fordi vi har en fælles forforståelse. Kendskab, kontinuitet, tillid og helhedsforståelse vedbliver at være en værdi i denne tid, hvor social afstand og sygdomsangst deformerer vores samvær.

“Gid du må leve i interessante tider” er jo en gammel forbandelse – endog kinesisk. Men selv i en forbandelse kan der ligge erkendelse. Jeg håber, at de nuværende og kommende trængselstider vil give os en større indsigt i, hvad der er væsentligt og værdifuldt i vores liv som mennesker og som læger. //

Debatindlæg kan sendes til
practicus@dsam.dk

